

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1954 m.

kovo

5

PENKTADIENIS

Nr. 27(991)

Kaina 15 kap.

Numerys:

1. J. V. Stalinas — didysis Lenino reikalo tęsėjas — 1 pusl.
2. K. SOKOLOVA. Argi taip reikia ruošti atdarus partinius susirinkimus — 2 pusl.
3. B. ŠIMKUS. TSRS Konstitucija — demokratiškiausia pasaulyje — 2—3 pusl.
4. Daugiau durpių ir mėšlo į kolūkių laukus — 3 pusl.
5. T. ŠATROVAS. Atsiliepiant į kėdainiečių kreipimąsi — 4 pusl.
6. B. PLUČIUS. Kaip mes ruošiamės pašarus šerimui — 4 pusl.

J. V. Stalinas — didysis Lenino reikalo tęsėjas

Prieš vienerius metus, 1953 m. kovo mėn. 5 d., mirė ištikimas V. I. Lenino bendražygis ir jo reikalo tęsėjas — Josifas Visarionovičius Stalinas.

Stalinas mirė, bet jo vardas yra be galo brangus tarybiniam žmoniui, viso pasaulio plačiausioms liaudies masėms. Jis atidavė visą savo gyvenimą kilniam reikalui — kovai už darbo žmonių laisvę ir laimę, už komunizmo pergalę.

Dar būdamas jaunuoliu, J. V. Stalinas pamatė ir giliai suprato, kokia milžiniška jėga slypi liaudyje. Kilęs iš liaudies, jis giliai tikėjo liaudimi, matė liaudyje tikrąją istorijos kūrėją. J. V. Stalinas visada jautė nenutraukiamus gyvybinius ryšius su liaudimi, su darbininkų klase ir darbo valstietija.

Per visą savo gyvenimą J. V. Stalinas buvo ištikimas genialiojo Lenino mokiniui. Visur ir visame jis liko ištikimas leninietis, tvirtas lenininių idėjų sekėjas ir gynėjas. „Kai dėl manęs, — sakė J. V. Stalinas, — tai aš tik Lenino mokiniui, ir mano gyvenimo tikslas — būti jo vertu mokiniui“ (Raštai, 13 t., 97 psl., liet. leid.).

J. V. Stalinas kovojo už naujo tipo partiją, atkakliai ir ryžtingai gynė lenininius ideologinius, organizacinius, taktinius ir teorinius marksistinės partijos pagrindus, grūdino partiją nesutaikinamoje kovoje su visais leninizmo priešais.

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos išvakarėse J. V. Stalinas, kartu su V. I. Leninu ir jam vadovaujant, vykdė didžiulį darbą parengiant socialistinę revoliuciją.

Komunistų partijos su žmonių genijumi V. I. Leninu priešakyje sukurta ir vadovaujama darbininkų klasės ir darbo valstietijos sąjunga buvo toji lemiamą jėgą, kuri užtikrino pergalę 1917 metų Spalyje ir pergalingą žengimą socialistinio statybos keliu. Būdamas liaudies komisaru Tautybų reikalams, J. V. Stalinas netarpiškai vadovavo įgyvendinant Komunistų partijos nacionalinę politiką, kuri telkė mūsų šalies tautas į vieningą brolišką šeimą po Tarybų vėliava.

Didžioji Spalio socialistinė revoliucija nušvietė ir Lietuvos darbo žmonėms kelią kovoje už naują gyvenimą, už Tarybų valdžią. Komunistų partija, V. I. Leninas ir jo reikalo tęsėjas J. V. Stalinas

buvo Lietuvos Komunistų partijos steigėjai ir organizatoriai. Jie buvo Tarybų Lietuvos valstybingumo ir nepriklausomybės kūrėjai.

1918 metų pabaigoje įvykusiame RTFSR Tautybų Liaudies Komisariato posėdyje su Ukrainos, Baltarusijos, Lietuvos, Latvijos ir Estijos okupuotų sričių komunistinių organizacijų atstovais J. V. Stalinas nurodė, kad, esant revoliucinei situacijai, okupaciniam režimui krintant, būtina kurti revoliucinius darbininkų-valstiečių valdžios organus, neleidžiant kontrrevoliucinei buržuazijai įsitvirtinti. Remiantis šiais nurodymais Lietuvoje buvo sukurta Lietuvos darbininkų ir valstiečių vyriausybė, vadovaujama Vinco Kapsuko-Mickevičiaus.

J. V. Stalinas įdėmiai sekė revoliucinių įvykių vystymąsi Lietuvoje. Savo straipsniuose „Iš Rytų šviesa“, „Reikalai klojasi“ J. V. Stalinas pateikė mokslinį marksistinį revoliucinių įvykių Lietuvoje apibūdinimą.

1918 metų gruodžio paskutinėmis dienomis Visos Rusijos Centrinis Vykdomasis Komitetas, išklausęs J. V. Stalino pranešimą, nutarė pripažinti susikūrusias Lietuvos, Latvijos ir Estijos tarybines respublikas.

Beveik trisdešimt metų po V. I. Lenino mirties, apsuptas savo ištikimų bendražygių J. V. Stalinas nenukrypsta mai vedė partiją ir šalį Lenino keliu.

Prie didžiojo Lenino kapo J. V. Stalinas partijos ir liaudies vardu davė didžiąją priesaiką — saugoti partijos vienybę, saugoti ir stiprinti proletariato diktatūrą, darbininkų ir valstiečių sąjungą, tautų draugystę, laikyti aukštai iškeltą proletarinio internacionalizmo vėliavą. Šiems Lenino priesakams Josifas Visarionovičius Stalinas liko ištikimas iki pat savo gyvenimo pabaigos.

J. V. Stalino vardas užtarnautai stovi greta Markso, Engelso, Lenino vardų. Marksizmas-leninizmas, Stalino kūrybiškai išvystytas naujose istorinėse sąlygose ir eilėje klausimų praturtintas, teikia Komunistų partijai, tarybinei liaudžiai neįveikiamą jėgą. Marksizmas-leninizmas tapo kelrodine žvaigžde viso pasaulio pažangiajai žmonių. „Mes, — rašo Kinijos liaudies vadas Mao Czedunas, — esame dėkingi Marksui,

Engelsui, Leninui, Stalinui, davusiems mums ginklą. Šis ginklas — ne kulkosvaizdžiai, o marksizmas-leninizmas“

ninizmą nuo visų socializmo priešų atakų ir užtikrino pirmosios pasaulyje socialistinės visuomenės sukūrimą mūsų šalyje. Remdamasis programiniais leniniais teiginiais, Komunistų partijos Centro Komitetas parengė konkrečią šalies socialistinio industrializavimo programą. Industrializavimo politikos įgyvendinimas užtikrino mūsų šalies ekonominę nepriklausomybę nuo užsienio, sustiprino jos gynybinį pajėgumą, sukūrė materialinę socialistinio ir komunizmo statybos bazę. Remdamasis Lenino nurodymais, Komunistų partijos Centro Komitetas su J. V. Stalinu priešakyje parengė ir įvykdė žemės ūkio kolektyvizavimo politiką. Tarybų Sąjunga ir atsilikusios žemės ūkio šalies tapo galinga industrine-kolūkinė socialistinė valstybė su klestinčia kultūra, tautine savo forma, socialistine savo turiniu.

Nepaprastai rimtas mūsų visuomeninės ir valstybinės santvarkos jėgos bei gyvybingumo patikrinimas buvo Didysis Tėvynės karas. Ši rūstų išbandymą mūsų Tėvynė garbingai išlaikė. Mirtino

Lenino išpuoselėta Komunistų partija, vadovaujama Centro Komiteto su J. V. Stalinu priešakyje, apgynė le-

pinimasis darbo žmonių materialinių bei kultūrinių reikmių patenkinimu.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XIX suvažiavime J. V. Stalinas pasakė istorinę kalbą. Tai buvo paskutinė jo kalba partijai ir šaliai. Savo kalboje J. V. Stalinas pabrėžė Tarybų Sąjungos darbo žmonių ir visų šalių darbo žmonių interesų vieningumą, parodė, kad Tarybų Sąjungos interesai neatskiriami nuo taikos visame pasaulyje interesų.

Tvirtai ir nuosekliai vykdydama taikos politiką, Tarybų Sąjungos Komunistų partija laiko būtinu visokeriopai stiprinti tarybinę Tėvynę, kelti tarybinės liaudies budrumą prieš užsienio imperialistų bei jų samdinių — buržuazinių nacionalistų intrigas.

Prie savo vado ir mokytojo karsto Komunistų partija, tarybiniai žmonės dar kartą išreiškė ištikimybę šventai, visa nugalinti Lenino — Stalino vėliavai. Lietuvių tauta išreiškė šią ištikimybę užtikrintai žengdama į naujus laimėjimus komunistinės statybos keliu. Tarybų Lietuvos darbo žmonės, jausdami milžinišką ir nesavanaudišką broliškųjų tarybinių tautų, savo geriausio draugo — didžiosios rusų tautos paramą, pasiekė didelius laimėjimus visose liaudies ūkio ir kultūros srityse. Pastaraisiais metais Tarybų Lietuvos pramonė beveik tris kartus viršijo prieškarinį lygį, o jos lyginamasis svoris liaudies ūkyje sudaro 61 procentą. Kolūkinės santvarkos pergalė respublikoje išgelbėjo Lietuvos darbo valstiečius iš skurdo ir buožių vergovės, atvėrė kelią į pasiturintį ir kultūringą gyvenimą.

Sutikdama rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, mūsų šlovingoji liaudis, jos tarpe ir lietuvių tauta, demonstruoja savo didžiausią susitelkimą apie partiją ir jos Centro Komitetą — autoritetingą ir išmintingą kolektyvinį vadovą, vedantį mūsų šalį į naujas pergales.

Tarybinė liaudis, aukštai iškėlus didžiąją Lenino — Stalino vėliavą, Komunistų partijos išmintingai vadovaujama, ir toliau žengs pirmyn, įveikdama visas kliūtis ir sunkumus. Niekas pasaulyje ir niekuomet nepajėgs išplėsti iš tarybinės liaudies šios pergalingos vėliavos! Tarybinė liaudis užtikrintai ją nuneš į šviesią ateitį — komunizmą.

PARTIJOS GYVENIMAS

Argi taip reikia ruošti atdarus partinius susirinkimus

Neseniai mūsų „Bolševiko“ kolūkyje buvo sušauktas atdaras partinis susirinkimas. Susirinkimo dienotvarkėje buvo trys klausimai: apie pasirengimą rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, apie gyvulių žiemojimo užbaigimą ir apie kolūkio pasiruošimą pavasario sėjai.

Visi šie klausimai yra gana platūs ir, kas svarbiausia, ypatingai svarbūs, ir jų sprendimui reikalingas ypatingas dėmesys. Todėl, žinoma, statyti visus šiuos klausimus vieno susirinkimo dienotvarkėje — reiškia iš anksto nulemti šių klausimų paviršutinišką apsvartymą. Jau vien tas byloja apie tai, kad partinės organizacijos sekretorius drg. Rožkovas į susirinkimo paruošimą žiūrėjo nerimtai, formaliai.

Tolesnė susirinkimo eiga parodė, kad nė vienas iš komunistų nebuvo pavesta ruošti klausimus susirinkimui, net pats partinės organizacijos sekretorius drg. Rožkovas atvyko į susirinkimą nepasiruošęs. Iš pakviesto aktyvo į susirinkimą atvyko vos 5 žmonės, neatėjo į susirinkimą kolūkio valdybos nariai, agitatoriai, agitpunkto vedėja drg. Ivanova, nebuvo trijų laukininkystės brigadų brigadininkų, kolūkio kalvių, iš gyvulininkystės darbuotojų susirinkime dalyvavo tik fermų vedėjas drg. P. Valchauskas.

Apie pasirengimą rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą informavo susirinkusius partinės organizacijos sekretorius drg. Rožkovas. Bet iš jo informacijos susirinkusieji sužinojo tik tiek, kaip techniškai apipavidalintas agitpunktas. Gi apie tai, kaip agitpunktas išvystė savo darbą rinkiminėmis dienomis, kaip dirba agitatoriai su rinkėjais, kokias paskaitas ir pranešimus jie perskaitė, kokiomis temomis jie rengė pa-

sikalbėjimus, ar rinkėjai žino apie rinkimų dieną, kandidatų biografijas, — apie visa tai drg. Rožkovas nieko nepasakė, nė vieno žodžio jis netaurė ir apie tai, kokiais darbo žygiais kolūkiečiai rengiasi sutikti visaliaudinę šventę — rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą dieną. Nieko apie tai negalėjo pasakyti ir kiti komunistai, nes šis svarbus politinis klausimas buvo mūsų partinės organizacijos paliktas savieigai.

Reikėjo tikėtis, kad susirinkimas priims konkretų nutarimą, nukreiptą į agitacinio-masinio darbo pagerinimą likusiomis iki rinkimų dienomis, įpareigos visus komunistus stoti kolūkio masių priešakyje kovojant už prideramą visaliaudinės šventės — rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą dienos — sutikimą. Bet to neįvyko: joks nutarimas šiuo klausimu nebuvo priimtas.

Kitus du dienotvarkės klausimus teko palikti, nes nė vienas iš jų niekas nebuvo pasiruošęs. Pirmą vedėjas drg. Valchauskas, kuris turėjo informuoti apie gyvulių žiemojimo užbaigimą, pareiškė susirinkusiems, kad jis sužinojo apie tai 5 minutes prieš susirinkimo pradžią. Apie pasiruošimo pavasario sėjai eigą turėjo painformuoti susirinkusius laukininkystės brigadų brigadininkai, bet jie į susirinkimą neatėjo. Taip nė vienas klausimas atdarame partiniame susirinkime ir nebuvo išspręstas.

Argi galima taip neatsakingai žiūrėti į atdaro partinio susirinkimo parengimą? Ar pagalvojo partinės organizacijos sekretorius drg. Rožkovas apie tai, kad vargu ar toks susirinkimas duos kokios nors naudos?

K. S o k o l o v a
TSKP narys

Apylinkės rinkiminėje komisijoje

Sėkminga rinkimų eiga daug priklausys nuo to, kaip apylinkės rinkiminė komisija organizuos savo darbą. Turėdama tai dėmesyje, Stelmuzės apylinkės rinkiminė komisija sudarė išsamų savo darbo planą, kuriame numatė visą eilę kultūrinių ir techninių priemonių pasirengimo rinkimams metu. Plane konkrečiai nurodyti šių priemonių įvykdymo laikas ir asmenys, atsakingi už savalaikį darbo atlikimą. Taip, pvz., už urnų paruošimą atsakingas drg. Mitrofanovas, kabinų — Lumbė, transporto — Puodžiukas ir t. t. Rinkiminė komisija darbą vykdo laikydamasi šio plano. Įvyko 3 rinkiminės komisijos posėdžiai, kuriuose buvo apsvartyti rinkiminių sąrašų patikrinimo, techninių rinkimų patalpų apipavidalinimo klausimai, išklaustyti rinkiminės komisijos narių ir agitatorių nuveikto darbo ataskaitos, duoti nurodymai jų tolesniam darbui. Patikrinti rinkėjų sąrašai, sudaryti senelių ir ligonių sąrašai: pastarieji rinkimų dienos išvakarėse dar kartą bus patikslinti; apsirūpinta techninėmis priemonėmis: urnomis, medžiaga kabinų įrengimui, šviesa ir kt.

Tačiau šios rinkiminės komisijos darbe yra ir rimtų trūkumų. Nesistengiama į darbą įtraukti visus komisijos narius. Visą darbą atlieka rinkiminės komisijos pirmininkas, jo pavaduotojas ir sekretorius, o nariai laikosi pasyviai. Pirmieji būna labai apkrauti darbu, ir dėl to kartais nukrypsta nuo darbo plano.

Įtraukusi į darbą visus narius, Stelmuzės apylinkės rinkiminė komisija pasieks gerų rezultatų rinkimų dieną, suteiks rinkėjams visas galimybes pasinaudoti garbinga tarybinio piliečio teise — rinkimų teise.

V. D a p k u s

Sieninės spaudos apžvalga

Redkolegija, atitrūkusi nuo kolūkio gyvenimo

Praėjusiais metais Stalino vardo kolūkio sieniniame laikraštyje „Aukštinė varpa“ buvo nemaža straipsnelių iš kolūkio gyvenimo. Sienlaikraščio medžiagos didžioji dalis buvo kovinga, mobilizuojanti, kas padėjo laiku išgyvendinti nemaža trūkumų ir tuo pačiu pasiekti kolūkiui naujų laimėjimų.

Stalino vardo kolūkis dabar vienas pirmaujančių rajone. Bet kolūkio pasiektieji laimėjimai apsvaigino redkolegiją ir redaktorių drg. V. Gruslytę. Redkolegija susidarė neteisingą nuomonę, kad jeigu jau kolūkis pirmaujantis, tai kovoti nebėra už ką, visi reikalai eis kaip per sviestą, ir pasitraukė į šalį.

Redkolegijos nusiraminto rezultatas — sienlaikraštis numeris iš numerio darosi blankesnis, atitrūkęs nuo kolūkio gyvenimo. Pasitenkinama dviem-trim straipsneliais, o paskutiniame numeryje buvo iš viso tik vienas straipsnelis, ir tas be jokių faktų, be konkrečių pavyzdžių iš artelės gyvenimo.

Redkolegija dirba viena, be aktyvo.

—Niekas nenori rašyti, — nusiskundžia drg. Gruslytė. — O, be to, ką čia naujo ir parašysi.

Netiesa! Temų sienlaikraščiu kolūkyje — neišsemiami šaltiniai. Artelės gyvenimas kasdien darosi vis įvairresnis, išskyla vis nauji ir nauji uždaviniai, kuriuos reikia spręsti neatidėliojant. Į kurią kolūkinės gamybos šaką beapžvelgtumel, visur pulsuoja savitas gyvenimas, visur savi laimėjimai, savi trūkumai:

Keista, kad redkolegijos nariai, kasdien susidurdami su šiais reiškiniais, kalbėdami su daugeliu žmonių, to gyvenimo įvairumo nemato.

Sienlaikraštis turi jautriai reaguoti į tai, kaip sprendžiami aktualiausi kolūkio uždaviniai, mobilizuoti artelės narius jų sėkmingam įvykdymui. Kaip ir kiekvienam kolūkiui, Stalino vardo žemės ūkio artelei išskyla neatidėliotinas uždavinys — gerai pasirengti laukų darbams. Sienlaikraščio pareiga — plačiai nušviesti pasirengimo laukų darbams eigą, propaguoti kolūkiečių tarpe socialistinį lenktyniavimą už gerą pasirengimą sėjai.

Stalino vardo kolūkio nariai įsijungė į socialistinį lenktyniavimą rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą garbei. Lenktyniaudami kolūkiečiai pasiekė neblogų rezultatų, iškilo visa eilė darbo pirmūnų. Bet, deja, sienlaikraštyje neatvaizduojama kolūkiečių kova dėl prisimtumų įsipareigojimų įvykdymo, nieko nerašoma apie socialistinį lenktyniavimą.

Norint giliai išanalizuoti kolūkio gyvenimą, redkolegijai reikia turėti tvirtą aktyvą. Bet redkolegija nesiekia suburti aplink save aktyvą, o dirba atitrūkusi nuo plačių kolūkiečių masių, dėl to neįstengia visapusiškai nušviesti kolūkio gyvenimą.

Šių trūkumų sienlaikraščio darbe nebūtų buvę, jeigu kolūkio partinė organizacija vadovautų ir nukreiptų redkolegijos darbą. Bet partinė organizacija, neįvertindama sieninės spaudos reikšmės, visiškai nesirūpina kolūkio sienlaikraščiu, nepadeda redkolegijai kelti jo lygį. Partinė organizacija turi ryžtingai atsakyti nuo spaudos neįvertinimo ir imtis priemonių, kad kolūkio sienlaikraštis taptų veiksminga jėga kovoje dėl tolesnio kolūkio išvystymo.

TSRS Konstitucija — demokratiškiausia pasaulyje

Šalies pramonės įmonėse, kolūkiuose, MTS ir tarybinuose ūkiuose — visur vyksta aktyvus pasiruošimas rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą. Tarybiniai žmonės ruošiasi kovo 14-ąją — rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą dieną — sutikti naujais darbo laimėjimais, plečia socialistinį lenktyniavimą.

Rinkimai į TSRS Aukščiausiąją Tarybą, kaip ir rinkimai į Sąjunginių respublikų Aukščiausiasias bei vietines Tarybas, visuomet buvo didi darbo žmonių šventė, ryškūs tarybinės demokratijos pasireiškimai, visų tarybinių žmonių didžios meilės išraiška brangiai Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei.

Į aukščiausiąjį savo valdžios organą — TSRS Aukščiausiąją Tarybą darbo žmonės išrinkę geriausius liaudies sūnus ir dukras, vertus būti galingosios socialistinės Tėvynės valdžios priešakyje. Kaip ir ankstyvesnieji rinki-

mai, šie rinkimai bus vykdomi demokratiškiausios pasaulyje Tarybų Sąjungos Konstitucijos pagrindu.

TSRS Konstitucijos demokratiškumas visų pirma pasireiškia tuo, kad joje ne tik įrašytos, bet ir įgyvendintos didžiosios darbo žmogaus teisės. Tarybinė Konstitucija garantuoja tarybiniams piliečiams teisę į darbą, į poilsį, į mokslą, į materialinį aprūpinimą senatvėje ar ligos atveju. Konstitucija suteikia darbo žmonėms žodžio, spaudos, susirinkimų, demonstracijų, susijungimo į visuomenines organizacijas laisvę, teisę rinkti ir būti išrinktiems.

Nugalėjusio socializmo šalies Konstitucija įgyvendino lygias moterų teises su vyrais visose valstybinio, ūkinio, kultūrinio ir visuomeninio-politinio gyvenimo srityse. Tarybinė Konstitucija garantuoja visų Tarybų Sąjungoje gyvenančių piliečių lygiateisiškumą.

TSRS Konstitucijos princi-

pų veikiami, Komunistų partijos vadovaujami, tarybiniai žmonės pokario metais pasiekė didžiulius laimėjimus visose liaudies ūkio šakose. Dabar šalies pramonė išleidžia produkcijos 3 kartus daugiau, negu prieškariniais 1940 metais. Smarkiai pakilo tarybinių žmonių gerovė, išaugo kultūra. 1953 metais plataus vartojimo prekių gamyba mūsų šalyje padidėjo 72 procentais palyginti su prieškariniais metais. Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė, nuolat rūpindamosios darbo žmonių gerovės kėlimu, išskėlė uždavinį — per artimiausius dvejus-trejus metus sukurti liaudies vartojimo reikmenų gausumą mūsų šalyje.

Socializmo šalies laimėjimai yra visų mūsų daugiataucionių valstybės tautų kūrybinio darbo vaisius, darbininkų ir valstiečių sąjungos, nesugriaunamos TSRS tautų draugystės rezultatas. Pasiekti laimėjimai galimi

buvo tik dėka Komunistų partijos sukurtos ir nenukrypstantai vykdomos politikos, kuri atitinka gyvybinius tarybinių tautų interesus.

TSRS Konstitucijos demokratiškumas ir pranašumas prieš buržuazinių šalių konstitucijas pasireiškia tuo, kad ji atspindi visa, kas jau yra pasiekta socializmo šalyje. Tuo ji iš pagrindų skiriasi nuo buržuazinių konstitucijų, kurios apsiriboja tuščiažodžiumu, nieko bendro neturint su gyvenimo tikrove. Kapitalistinių šalių konstitucijose piliečių teisės įrašytos formaliai ir praktikoje nevykdomos. Iškilmingos deklaracijos apie „laisvę ir lygybę“ yra tik žiaurus pasityčiojimas iš darbo žmonių. Iš tikrųjų, kokia gali būti lygybė kapitalistinėse šalyse tarp saujelės išnaudotojų ir išnaudojamųjų daugumos, tarp turtinųjų ir vargšų, tarp sočių ir alkanių!

Apie buržuazinių konstitucijų skelbiamos lygybės veidmainiškumą liudija kad ir šie faktai: šešiolikoje kapitalis-

tinių šalių (Šveicarijoje, Ispanijoje, Egipte, Irane ir kt.) ir kolonijinėse šalyse moterims atimtos bet kokios rinkiminės teisės. Jungtinėse Amerikos Valstybėse yra apie tūkstantis įstatymų, nukreiptų prieš moteris. Kapitalistinėse šalyse, jeigu moterys dirba lygų darbą su vyrais, jos vis tiek gauna 25–50 procentų mažesnę atlyginimą.

Kapitalizmo citadelėje — Jungtinėse Amerikos Valstybėse — įvairiomis priemonėmis trukdoma darbo žmonėms plačiai dalyvauti rinkimuose. Rinkėjais ten gali būti tik 23 metų amžiaus sulaukę asmenys. Tai atima teisė balsuoti 7 milijonams jaunų amerikiečių. Be to, rinkiminės teisės varžomos įvairiomis kliūtimis, kaip, pavyzdžiui, specialiu rinkiminiu mokesčiu, sėslumo, turto, mokslo cenzu. Nors formaliai JAV federalinė konstitucija ir suteikia negrams teis balsuoti, tačiau vykdomos erasinės diskriminacijos politikos išdavoje dauguma negrų nuo

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Savickaitė pamiršta pareigas

Anksčiau apie laiškinkės Savickaitės darbą „Pažangos“ kolūkio nariai atsiliepė palankiai. Ją girdavo ir kolūkiečių susirinkimuose, ir Degučių ryšių skyriuje. Už nepriekaištingą darbą laiškinkė buvo net premijuota. Bet pasiekusi pirmuosius laimėjimus, drg. Savickaitė nusiramino, išpuiko ir pradėjo į savo pareigas žiūrėti pro pirštus.

Dabar nepatenkinti „Pažangos“ kolūkio nariai laiškinkės Savickaitės darbu. Laiškai ir laikraščiai jos krepšyje praguli po kelias dienas. Gi kai kolūkiečiai paklausia,

kur ji buvo dingusi, laiškinkė nė neraudonuodama pasiteisina: „Šalta labai buvo, tai ir nevaikščiojau“. Kitą kartą pasiteisina, kad sirgusi. Tačiau, kaip atrodo, ligos ir šalčiai drg. Savickaitę kamuoja per daug dažnai. Jie „neleidžia“ laiškinkėi nei korespondencijų laiku išnešioti, nei į Degučių ryšių skyrių į laiškinkų pasitarimus atvykti.

—Kada drg. Savickaitė pradės sąžiningai vykdyti savo pareigas? — klausia kolūkiečiai.

V. P u t v i l y t ė

Pagerinti savitarpio pagalbos kasos darba

„Naujo kelio“ žemės ūkio artelėje dar 1951 metais buvo įsteigta savitarpio pašalpos kasa, kuriai priklauso 55 kolūkiečiai. Kurį laiką kasa veikė gerai. Buvo suteikta materialinė pagalba 3 kolūkiečiams.

Tačiau dabartiniu metu kasos darbas yra visai apleistas. Nerenkami narių mokesčiai. Už parduotus grūdus gauta 275 rubliai, bet jie nepanaudoti reikalingų to kolūkiečių sušelpimui, o laikomi kasoje, kas prieštarauja kasos įstatams.

Kasos valdyba neveda aiškinaamojo darbo įtraukiant į

kasą naujus narius. Valdybos pirmininkas drg. B. Davainis visai neužsiiminėja kasos reikalais. Labai retai pravedami narių susirinkimai.

Didelė kaltė čia tenka rajono vykdomojo komiteto socialinio aprūpinimo skyriui. Per tris kasos gyvavimo metus skyriaus darbuotojai buvo atvykę tik pora kartų ir tai jokios pagalbos nesuteikė. Jau praėjo nemažai laiko, kai į soc. aprūpinimo skyrių persiųsti pinigai buhalterijos knygų įsigijimui. Bet iki šiol knygos dar negautos.

J. R a d z e v i č i u s

Nesąžiningas vetsanitaras

Kalinino vardo kolūkio vetsanitaras drg. J. Kemeklis iššils dienas praleidžia namuose, gyvulininkystės fermose jį galima pamatyti labai retai. Gi visuomeniniai gyvuliai prižiūrėti labai blogai, nesilaikoma sanitarinių taisyklių. Susirgo keli arkliai. Tačiau drg. Kemeklis nė karto nebuvo atvykęs jų apžiūrėti. Tuo tarpu duodamas

lengvas vetsanitaras labai kruopščiai išnaudoja. Jam duotas kolūkio arklys, kuriuo jis dažnai važinėja savo asmeniniais reikalais, o šeria kolūkiniu pašaru. Pasitaiko, deja, ir tokie faktai, kad, būdamas neblavus, drg. Kemeklis pamiršta arklių, ir pastarasis visą dieną prastovi nepašertas.

F. K a t a j e v a s

dalyvavimo rinkimuose nusišalinami. Tai rodo toks faktas: per paskutiniuosius 50 metų negrai galėjo tik viena kartą išrinkti į Amerikos parlamentą savo atstovą — negrą. O juk JAV gyvena 14 milijonų negrų! Taip atrodo išgirtasis „amerikinis gyvenimo būdas“ ir amerikinės konstitucijos „demokratija“.

Lietuvių tauta dar puikiai prisimena rinkimus buržuazinėje Lietuvoje. Tada rinkimuose galėjo dalyvauti tik 24 metų amžiaus sulaukę asmenys, o renkamas turėjo būti nemažiau kaip 30 metų amžiaus. Buržuazinis rinkiminis įstatymas statė šimtus kliūčių, kad neleistų plačiosioms darbo žmonių masėms dalyvauti rinkimuose. Šiuo tikslu buvo įvestas turto, šešumo cenzas ir t. t. Rinkimai buvo vykdomi policijos priežiūroje ir žiaurus teroro sąlygomis.

Kandidatus į vadinamąjį Lietuvos seimą galėjo statyti, kaip taisyklė, fašistinės organizacijos. Todėl į seimą būdavo išrenkami užkietėję darbo žmonių priešai: stam-

būs kapitalistai, dvarininkai, buožės.

Kartu su broliškomis tarybinėmis tautomis aktyviai ruošiasi rinkimams į TSRS Aukščiausiąją Tarybą ir lietuvių tauta. Lietuvos liaudis įsitikino, kad TSRS Konstitucija suteikė darbo žmonėms laimingą ir pasiturimą gyvenimą. Todėl miesto ir kolūkinio kaimo darbo žmonės prisitima padidintus socialistinius įsipareigojimus rinkimų garbei.

Tarybiniai žmonės sutikdami rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą dar kartą pademonstruoja galingą komunistų ir nepartinių bloko jėgą. Rinkimai į TSRS Aukščiausiąją Tarybą dar kartą visam pasauliui parodo moralinę-politinę tarybinės liaudies vienybę, socialistinės demokratijos pranašumą, glaudų darbo žmonių susitelkimą apie mylimą ir brangią Komunistų partiją, vedančią tarybinę liaudį į naujas pergalės komunizmo statyboje.

B. Š i m k u s

Daugiau durpių ir mėšlo į kolūkių laukus

Kaip mes organizuojame durpių išvežimą

Prasidėjęs atodėkis jau pradeda gadinti rogių kelią. Tačiau rajono kolūkiuose neatsižvelgiama į tai. Tiesa, per paskutinę dekadą dar daugelis artelių įsijungė į darbą išvežant mėšlą ir durpes. Bet vis dėlto šis svarbus darbas vykdomas lėtais tempais.

Taip, durpių išvežimo planas teįvykdytas vien Stalino vardo žemės ūkio artelėje. Čia teisingai įvertino vietinių trąšų reikšmę gerinant dirvų derlingumą ir išvežė į laukus 520 tonų durpių.

295 tonas durpių kompostui gaminti paruošė „Lenino atminties“ kolūkio kolūkiečiai, 450 tonų išvežta sustambintame Kalinino vardo kolūkyje. Taip pat pradėjo šį darbą „Bolševiko“ ir J. Žemaitės vardo kolūkiai.

Tačiau visuose minėtuose kolūkiuose, kurie pirmąja išvežant durpes, neleistinai lėtais tempais vykdomas mėšlo išvežimas.

Neįvertina savalaikio durpių paruošimo trąšoms svarbos, kaip vienos iš sąlygų keliant grūdinių kultūrų bei šakniavaisių derlingumą, Puškino vardo „Jaunosios gvardijos“ Čapajovo vardo, „Naujo gyvenimo“ ir eilė kitų kolūkių. Šiose artelėse dar nepradėtas durpių vežimas.

Taip pat čia delsiama ir vežant mėšlą. Nepaisant palankių sąlygų, šiuose kolūkiuose ligi šiol išvežta vos nuo 3 ligi 20 procentų išvežtino pagal planą mėšlo.

Visiškai nepradėjo šio svarbaus darbo „Naujo kelio“, P. Cvirkos vardo, Ždanovo vardo, Mičiurino vardo ir „30 metų komjaunimui“ kolūkiai.

Tokia paniekinama kolūkių vadovų ir žemės ūkio specialistų pažiūra į vietinių trąšų savalaikį paruošimą yra nepakenčiama. Tai gali padaryti nepataisomą žalą būsimajam derliui.

Kolūkių vadovai, žemės ūkio specialistai ir MTS vadovai turi dabar dėti visas pastangas, kad ištaisytų kas praleista, išvežti į kolūkių laukus kiek galima daugiau vietinių trąšų.

„Naujo kelio“ žemės ūkio artelė praėjusiais metais surinko vidutiniškai po 4–5 centnerius grūdų iš kiekvieno pasėlių hektaro. Nėra reikalo įrodinėti, kad toks derlius žemas.

Tačiau rengdamiesi šių metų pavasario sėjai tiek artelės valdyba su pirminku drg.

Šiais metais numatėme išvežti į laukus 500 tonų durpių. Tačiau šio kiekio neužteks patręšti 50 hektarų dirvų, skirtų bulvėms, šakniavaisiams ir daržovinėms kultūroms, todėl nutarėme išvežti durpių du kartus daugiau, negu užplanuota, t. y. 1000 tonų durpių ir 500 tonų mėšlo, kad galėtume pagaminti 1500 tonų komposto. Šis uždavinys gana sunkus, nes darbo jėgos brigadose nedaug, o produktyviai išnaudoti MTS traktorių durpėms išvežti negalime, nes iš rudens neparuošėme durpių. Ir vis dėlto įstengti sėkmingai susidoroti su šiuo uždaviniu galima, reikia tik aktyviai ir organizuotai įsijungti į durpių išvežimo darbus.

Jau sudarėme kiekvienoje laukininkystės brigadoje grandis iš 7–8 žmonių, kurie užimti vien durpių išvežimu. Kiekvienam durpių vežikui priskirta po 2 arklius, kad dirbtų jais pakaitomis, jų per sunkiai neapkrautų darbu.

Pagal sėjomainos planą numatėme laukus, kurie bus tręšiami pirmoje eilėje, parinkome vietas (arčiau prie lauko centro) krūvoms sukrauti, atsižvelgiant į privažiavimo patogumą.

Šios priemonės žymiai sutrumpins pavasario sėjos terminus.

Laikas susirūpinti

„Garbingo darbo“ kolūkio dirvos kelis metus buvo mažai tręšiamos, todėl jos nualintos, nederlingos. Tuo tarpu kolūkyje neišnaudoti guli dideli vietinių trąšų—durpių ir mėšlo—ištekčiai.

Kalbų, kad reikia dabar tręšti laukus, reikia gaminti durpių—mėšlo kompostą, — labai daug, bet kalbos kalbomis ir lieka, o faktiškai nieko nedaroma. Pavyzdžiui, paskutiniame valdybos posėdyje buvo nutarta pradėti durpių išvežimą vasario 11 dieną, bet vežimas nepradėtas ir dabar; artelės vadovai net nenumatė, į kurias dirvas jas veš. Ilgą laiką kolūkyje nenaudojamas stovėjo traktoriai, nes artelė nepasirūpino traktorinėmis rogėmis.

Brigadų nariai praėjusiais metais praktiškai įsitikino laukų tręšimo durpėmis naudingumu: derlius nuo to žymiai pakilo.

Dauguma vežikų įvykdo dienes normas. O tokie, kaip L. Bieliauskas, J. Jazgevičius (II laukininkystės brigada), P. Vitas ir A. Kuosa (I laukininkystės brigada) kasdien išveža po 15–16 vežimų.

Dabartiniu metu pirmoje ir antroje laukininkystės brigadose jau išvežta po 220 tonų ir trečioje brigadoje 80 tonų. Iki kovo 14-osios — rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą dienos — kolūkiečiai pasižadėjo išvežti kiekvienoje laukininkystės brigadoje po 300 tonų durpių.

Kad durpės bei mėšlas duotų didesnę efektą keliant derlingumą, juos kompostuojame. Komposto krūvas krauname 4 metrų pločio ir 2 metrų aukščio, ilgis — pagal norą — 8–10 metrų. Apačioje krauname 25–30 cm storio durpių sluoksnį, o ant jo 12–15 cm storio mėšlo sluoksnį ir t. t. Kiekvienai tonai komposto duodame po 24 kg fosforitmilčių. Dabar kolūkyje jau sukrauta 11 komposto krūvų.

E. K a z a n o v a s

Stalino vardo kolūkio pirmininkas

SVARBIAUSIA UŽMIRŠO

Černiausku priešakyje, tiek agronomas Pivarauskas užmiršo apie praėjusių metų žemą derlių ir nekovoja už svarbiausio uždavinio įgyvendinimą — dirvų derlingumo pakėlimą.

Šiais metais ligi šiol dar nepradėtas durpių ir mėšlo išvežimas į laukus. O paruoš-

to mineralinių trąšų kiekio neužtenka. Kol dar yra rogių kelias, reikia pašalinti šį esminį trūkumą rengiantis pavasario sėjai, kad būtų sudarytos sąlygos gausiam derliui gauti.

S. J u r j e v a s

Atsiliepiant į kėdainiečių kreipimąsi

Paskelbus spaudoje Kėdainių rajono kultūros-švietimo įstaigų darbuotojų kreipimąsi į visus Lietuvos TSR kultūros-švietimo įstaigų darbuotojus, buvo sušauktas Mukulių klubo-skaityklos tarybos posėdis šiam kreipimuisi apsvarstyti. Į posėdį taip pat buvo pakviesti mokytojai, agitatoriai, kolūkio laiškininkai, komjaunuoliai. Kartu su aktyvu užsibrėžėme priemones tolesniam mūsų klubo-skaityklos darbo pagerinimui.

Paskutiniu metu, atsiliepiant į kėdainiečių kreipimąsi, mūsų klubas-skaitykla žymiai pagyvino savo darbą. Gražiai ir įaukiai apipavidalinta ir papuošta skaityklos patalpa. Ant sienų iškabinti šūkių ir plakatai rinkiminėmis ir žemės ūkio temomis, yra stalo žaidimų. Reguliariai išleidžiamas sienlaikraštis „Kolūkiečio balsas“. Paskutinis numeris paskirtas įvyksiantiems rinkimams. Jame pasakojama, kokiais darbo žygiais kolūkiečiai rengiasi sutikti įžymią datą — kovo 14-ąją. Sienlaikraštyje išvardinti gerieji kolūkiečiai: avių šėrikė J. Dubnikova, melžėja A. Grigienė, kurios pasiekė aukštus rodiklius savo darbe ir įsipareigojo sutikti rinkimų dieną dar geresniais rezultatais.

Gerai dirba organizuotas prie klubo-skaityklos meninės saviveiklos ratelis, kuriame yra 13 žmonių ir kuriam vadovauja klubo tarybos nariai mokytojos S. Minkevičienė ir A. Pamakštytė. Dramos ratelio nariai jau paruošė ir suvaidino kolūkiečiams 4 pjeses. Paskutinė saviveiklininkų

suruošta meninė programa—J. Baltušio pjesė „Gieda gaideliai“.

Klubo-skaityklos tarybos nariai pasakoja dabar rinkėjams apie tarybinę rinkiminę sistemą, apie tarybinių piliečių teises, aiškina jiems Rinkimų nuostatus, supažindina rinkėjus su kandidatų į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus drg. drg. A. Guzevičiaus ir K. Petrausko gyvenimu ir veikla.

Negalima nematyti, kad mūsų dar maža padaryta ir kad mūsų darbe yra didelių trūkumų. Kolūkyje mažai skaitoma paskaitų žemės ūkio ir mokslo-švietimo temomis, blogai organizuotas spaudos platinimas kolūkiečių tarpe.

Artimiausiu laiku numatėme įgyvendinti eilę priemonių: ligi rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą perskaityti kolūkiečiams pranešimus: „TSRS Konstitucija—nugalėjusio socializmo Konstitucija“, apie tarptautinę padėtį, išaiškinti kolūkiečiams TSKP CK Kreipimąsi į visus rinkėjus; ligi rinkimų dienos išleisti 2 sienlaikraščius, kuriuose atvaizduoti kolūkiečių socialistinio lenktyniavimo rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą garbei eigą; organizuoti meninę programą artimiausią sekmadienį rinkėjams; organizuoti dviejų kino filmų peržiūrėjimą, ligi rinkimų dienos pasiekti, kad kiekviena kolūkiečio šeima užsiprenumeruotų laikraščius ir žurnalus.

T. Š a t r o v a s

Mukulių klubo-skaityklos vedėjas

Stambinami rajono kolūkiai

Šiomis dienomis įvyko Jungtinis „Tarybų Lietuvos“, Lysenos vardo ir „Už taiką“ žemės ūkio artelių narių susirinkimas. Susirinkime buvo apsvarstytas trijų smulkių artelių susijungimo į vieną stambų visuomeninį ūkį klausimas. Buvo išskirti stambūs trūkumai žemės ūkio artelių valdybų darbe, visuomeninio ūkio lėto vystymosi priežastys, numatytos priemonės toliau sparčiai keliant laukų derlingumą ir visuomeninės gyvulininkystės fermų produktyvumą.

Kad galėtų sėkmingiau vystyti visas kolūkinės gamybos šakas, pakeltų žemdirbystės kultūrą, kolūkiai susijungė į

vieną stambią žemės ūkio artelę, kuri pavadinta „Tarybų Lietuva“. Kolūkio valdybos pirmininku išrinktas drg. Juškėnas.

Jungtiniame Kalinino vardo ir „Tarybinio artojo“ žemės ūkio artelių narių susirinkime abu kolūkiai sujungti į vieną Kalinino vardo kolūkį. Kolūkio valdybos pirmininku išrinktas agronomas Vozgilevičius.

Į vieną visuomeninį ūkį susijungė „Spalio“ ir „Pirmūno“ žemės ūkio artelių kolūkiečiai. Sustambintas kolūkis pavadintas „Pirmūnu“. Jo valdybos pirmininku kolūkiečiai išrinko drg. Savicką.

Trumpai

1954 metų I ketvirčio mėso pristatymo valstybei planą įvykdė „Bolševiko“ kolūkis.

A. Juškėnaitė

Pasirengimą rajoninei ir

V. V i l o v a s

Kaip mes ruošiamė pašarus šėrimui

Petro Cvirkos vardo kolūkyje praėjusiais metais buvo paruoštas nepakankamas kiekis pašarų gyvuliams. Todėl ypač svarbu buvo taupiai tuos pašarus naudoti, neleisti jų iššvaistymo. Mes sudarėme sąlygas pašarams taupiai naudoti. Visuose tvartuose įdėtos grindys, todėl reikia žymiai mažiau kraiko.

Įvesta griežta pašarų apskaita ir jų sunaudojimo kontrolė, kas apsaugo pašarus nuo grobstymo ir iššvaistymo. Šiuo metu mes organizavome šiaudų paruošimą šėrimui savaiminio kaitinimo būdu, kas padidina jų maistingumą, gyvuliai juos ėda su geresniu apetitu, kas leidžia racionaliau panaudoti turimą pašarų bazę.

Šiaudus ruošiamė šėrimui tokiu būdu: iškasėme tranšėją, kurią medinėmis dėžėmis suskirstėme į keturias dalis. Kiekviena dalis yra 1,5 metro ilgio, 1,3 m pločio ir 1,7 m aukščio. Toks dėžės tūris sutalpina 100 kg kapojų. Šiaudų kapojus krauname 25–30 cm storio sluoksniais. Kiekvieną sluoksnį aplaistome šiltu sūdytu vandeniu, apibarstome sėlenomis, rūpestingai išmaišome kapojus šakėmis, po to stipriai suminame ir krauname sekantį sluoksnį. Pripildytą dėžę apdengiame tokio pat dydžio mediniu dangčiu, prislegiame akmenimis ir apklojame šiau-

dais. Taip pakrauti kapojai per 3–4 dienas įkalsta ligi 30 laipsnių šilumos.

Turėdami keturis skyrius, mes kiekvieną dieną galime panaudoti šėrimui vieno skyriaus kapojus. Kad neapipelėtų, ištuštintas skyrius gerai išvalomas nuo kapojų liekanų. Po to tuojau kraunami nauji kapojai.

Be to, gyvuliai šeriami ir nekaitintais, o tik šiaip susmulkintais šiaudais, kurie sudrekinami vandeniu: 100 kg kapojų — 100 litrų vandens. Smulkindami šiaudus stambiems raguočiams, taip atrenguliuojame mašiną, kad kapojų ilgis būtų ne daugiau — 3–5 cm, o arkliams — 2–3 cm.

Šerdami gyvulius paruoštais pašarais, pastebėjome, kad žymiai padidėjo dieninis pieno primelžimo kiekis.

Beveik pusantro karto padidėja pašarų maistingumas kalkinant juos. Artimiausiu laiku mes numatėme panaudoti ir šį pašarų paruošimo būdą. Jau padaryti reikalingi įrengimai.

Panaudodami šėrimui paruoštus pašarus, mes įstengsime išlaikyti gyvulius nesulysius iki pavasario, neleisime nukristi jų produktyvumui.

B. P l u č i u s

Petro Cvirkos vardo kolūkio zootechnikas

LDAALR šaudymo varžybos

Vasario 21 dieną įvyko LDAALR pirminių organizacijų šaudymo varžybos, skirtos Tarybinės Armijos ir Karinio Jūrų Laivyno 36-osioms metinėms. Varžybose dalyvavo 75 žmonės, atstovaujantieji 15 pirminių organizacijų.

Geriausius rezultatus pasiekė ryšių kontoros komanda, kuri surinko 375 taškus iš 500 galimų. Antrąją vietą užėmė Zarasų M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos, surinkusi 374 taškus, ir trečią vietą — miesto vykdomojo komiteto pirminės organizacijos komanda. Asmeninėse pirmenybėse pirmą vietą užėmė K. Čuvykinas (miesto vykdomasis komitetas), surinkęs 89 taškus iš 100 galimų. Antrą ir trečią vietas užėmė ryšių kontoros sportininkai drg. drg. I. Orešnikovas — 88 taškus ir N. Pučinskas — 84 taškus.

Įvykusios varžybos parodė padidėjusį LDAALR narių susidomėjimą šaudymo sportu. Žymiai pakilo sportininkų meistriškumas.

L. A s t r a u s k a s
LDAALR Zarasų rajono komiteto pirmininkas

Redaktorius
L. RUDAŠEVSKIS

JAUNUOLIAI! STOKITE Į FGA MOKYKLAS!

Tebevyksta 16–17 metų amžiaus jaunuolių, baigusių ne mažiau kaip 4 klases, priėmimas į FGA mokyklą Nr.10, pagal specialybes: tinkuotojų, mūrinių ir dailidžių. Užsitiemimai prasidės 1954 metų kovo mėnesio 22 dieną. Mokyklos adresas: Vilnius, Adučiškio g-vė Nr.3.

Kilnojamojo kino maršrutas 1954 m. kovo mėnesiui

Eil. Nr.	Kino senso punkto pavadinimas	Kino seansų datos pagal filmus:		
		„Laivai šturmuoja bastionus“ (spalvotas)	„Audra“ (spalvotas)	„Džiunglėse“ (spalvotas)
Kilnojamas kinas Nr. 1 Mechanikas Isačenko				
1.	Kalinino vardo kolūkis (Šunelės km.)	III. 3	III. 13	III. 23
2.	Ždanovo vardo „	III. 4	III. 14	III. 24
3.	„Pažangos“ „	III. 5	III. 15	III. 25
4.	Mičurino vardo „	III. 6	III. 16	III. 26
5.	„Tarybų Lietuvos“ (Polivarko km.)	III. 7	III. 17	III. 27
6.	„	III. 8	III. 18	III. 28
7.	„	III. 9	III. 19	III. 29
8.	Čapajevų vardo „	III. 10	III. 20	III. 30
9.	Kutuzovo vardo „	III. 11	III. 21	III. 31
Kilnojamas kinas Nr. 2 Mechanikas Filipovas				
1.	Stalino vardo kolūkis	III. 13	III. 23	III. 3
2.	„Bolševiko“ „	III. 14	III. 24	III. 4
3.	„Ažuolo“ „	III. 15	III. 25	III. 5
4.	J. Zemaitės vardo „	III. 16	III. 26	III. 6
5.	„Naujo kelio“ „	III. 17	III. 27	III. 7
6.	„Pirmūno“ „	III. 18	III. 28	III. 8
7.	Kalinino vardo (Mukulių km.)	III. 19	III. 29	III. 9
8.	Petro Cvirkos vardo „	III. 20	III. 30	III. 10
9.	Invalidų namai	III. 21	—	III. 11
Kilnojamas kinas Nr. 3 Mechanikas Zubavičius				
1.	„Raudonojo Spalio“ kolūkis	III. 23	III. 3	III. 13
2.	M. Melnikaitės vardo „	III. 24	III. 4	III. 14
3.	„Jaunosios gvardijos“ „	III. 25	III. 5	III. 15
4.	„30 metų komjaunimui“ „	III. 26	III. 6	III. 16
5.	„Naujo gyvenimo“ (II brig.)	III. 27	III. 7	III. 17
6.	„Naujo gyvenimo“ „	III. 28	III. 8	III. 18
7.	Kimbartiškių tarybinis ūkis	III. 29	III. 9	III. 19
8.	„Garbingo darbo“ kolūkis	III. 30	III. 10	III. 20
9.	Puškinų vardo „	III. 31	III. 11	III. 21

RVK kultūros skyrius